

NOTĂ INFORMATIVĂ

la proiectul de lege pentru modificarea Legii nr.105/2003 privind protecția consumatorilor

1. Denumirea autorului și, după caz, a participanților la elaborarea proiectului

Proiectul lege pentru modificarea Legii nr.105/2003 privind protecția consumatorilor a fost elaborat de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului de act normativ și finalitățile urmărite

În conformitate cu art.39, Capitolul V al Acordului de Asociere RM-UE, pentru a atinge un nivel înalt de protecția a consumatorilor se urmărește apropierea legislației în materie de protecție a consumatorilor, care să aibă la bază prioritățile menționate în anexa IV la prezentul acord, evitând totodată barierele în calea comerțului pentru a garanta consumatorilor posibilitatea reală de a alege; promovarea schimbului de informații privind sistemele de protecție a consumatorilor, inclusiv legislația în materie de protecție a consumatorilor și asigurarea respectării acesteia, siguranța produselor de consum, inclusiv supravegherea pieței, sisteme și instrumente de informare a consumatorilor, instruirea consumatorilor, abilitarea și despăgubirea acestora, precum și contracte de vânzare și de prestări de servicii încheiate între comercianți și consumatori.

În scopul executării acțiunilor menționate, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a inițiat procesul de transpunere la nivel de cadru normativ național următoarele acte comunitare

1. **Directiva (UE) 2019/771** a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri și ale **Directivei 2013/11/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum;

2. noile amendamente comunitare în partea ce ține de practicile comerciale neloiale (**Directiva 2005/29/CE** modificată prin **Directiva 2019/2161/UE**)

3. **Regulamentul 2017/2394/UE** privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului;

4. **Directiva 2013/11/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE.

Acțiunea de elaborare și modernizare a politicilor de protecție a consumatorilor este impusă, de asemenea, prin Programului de activitate al Guvernului „Moldova vremurilor bune”, care prevede acțiunea 4.15. *Armonizarea legislației naționale cu acquis-ul comunitar și alinierea la standardele europene în vederea atingerii obiectivelor de asociere politică și integrare economică cu UE*, a cărei executare impune: subacțiunea 4.15.3 Elaborarea și aprobarea proiectului de lege privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și subacțiunea 4.15.6. Elaborarea și aprobarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte legislative (Legea nr.105/2003 privind protecția consumatorilor și Codul civil al Republicii Moldova nr.1107/2002) în vederea modernizării regimului de vânzare a produselor, acordând o atenție deosebită comerțului electronic.

În subsidiar, cu referire la cadrul normativ privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum relevăm raționamentele asupra intervenției normative conform celor expuse infra.

În evoluția protecției juridice a consumatorului, atât în sistemele juridice naționale, cât și în dreptul comunitar, se pot distinge două etape, oarecum îndepărtate, deși nu sunt complet separate. Într-o primă etapă, principiile și drepturile sunt recunoscute în favoarea consumatorilor, în timp ce într-o a doua etapă, se atenționează că recunoașterea unui repertoriu de drepturi ale consumatorilor nu este suficientă, deci este esențial să se stabilească canale adecvate, astfel încât aceștia să poată aplica drepturile recunoscute în etapa anterioară. Legile pot recunoaște o gamă largă de drepturi pentru consumatori, dar eficiența unui drept de protecție a consumatorului va fi măsurată, nu numai prin perfecțiunea sau corectitudinea regulilor sale, ci și prin existența unor canale simple, rapide și gratuite sau costuri reduse prin intermediul care drepturile lor pot fi puse în aplicare atunci când nu au fost respectate în mod adecvat.

Deci, se propune instituirea în cadrul juridic național a unui mecanism de soluționare a litigiilor în materie de consum, și anume extrajudiciar (adică fără a apela la instanțele de judecată), altul decât medierea și arbitrajul. Așadar, soluționarea alternativă a litigiilor (SAL) permite soluționarea litigiilor în afara instanței, cu asistență din partea unui organism imparțial, independent și eficient de soluționare a litigiilor. Această metodă de soluționare a litigiilor în materie de consum este mai ușoară, mai rapidă și mai puțin costisitoare decât acționarea în instanță. De asemenea, avantajul SAL este că oferă o flexibilitate mai mare decât mersul în instanță și răspunde mai bine nevoilor, atât a consumatorilor, cât și ale comercianților.

Soluționarea alternativă a litigiilor poate fi utilizată pentru orice sector de piață (cum ar fi transportul, serviciile bancare, telecomunicațiile, energia, produsele electronice, aparatele de uz casnic, închirierea de mașini sau curățarea chimică) și **nu poate și utilizată** în cazul serviciilor de sănătate și domeniul de învățământ.

La moment, în situația încălcării drepturilor sale, consumatorul are următoarele opțiuni în scopul apărării drepturilor și intereselor sale:

➤ de a se adresa organelor de control abilitate în domeniul protecției consumatorilor;

➤ de a se adresa unui mediator, în temeiul Legii nr. 137 din 03 iulie 2015 cu privire la mediere. Așadar, art.28 alin.(1) al legii menționate stipulează: „(1) Pot fi supuse medierii litigiile în domeniul protecției consumatorilor în cazul în care consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unor produse sau servicii defectuoase, nerespectarea clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, existența unor clauze abuzive cuprinse în contractul încheiat între consumator și agentul economic ori încălcarea altor drepturi stabilite de legislația privind protecția consumatorilor.”

➤ de a înainta o acțiune directă în judecată (procedura judecătorească). În acest context, art.31 alin.(1) al Legii privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003 prevede că *acțiunile privind protecția drepturilor consumatorilor pot fi depuse la instanța judecătorească de către consumatorii înșiși, de reprezentanții lor legali, de către autoritățile administrației publice abilitate sau de către asociațiile obștești de consumatori*. Această procedură de soluționare, însă, prezintă anumite inconveniente pentru consumatori, constând în lipsa celerității în desfășurarea procesului, procedura costisitoare și caracterul anevoios de administrare a probelor.

Prin urmare, reiterăm că soluționarea alternativă a litigiilor (SAL) (*ADR – Alternative Dispute Resolution*) în materie de consum este o modalitate de soluționare mai rapidă, mai ieftină și mai ușor de utilizat decât procedurile judiciare.

În plus, față de cele menționate, remarcăm și probabilitatea despovărării sarcinilor autorităților abilitate cu funcții de protecție a consumatorilor de examinarea reclamațiilor consumatorilor. Astfel, este de menționat că, doar Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței a înregistrat pe parcursul anului 2019 un număr de 1493 de petiții, iar în cursul anului 2020 - 1400 de petiții. Dintre care, în 2019 doar 154 petiții și în 2020- 121 de petiții au fost soluționate de către comerciant pe cale amiabilă.

Într-o abordare detaliată remarcăm următoarele: din 1140 de petiții examinate de către APCSP în 2019 doar **ccc 13,5%** au fost soluționate pe cale amiabilă; în anul 2020 din numărul de 1335 de petiții examinate **cca 9,06%** au fost soluționate pe cale amiabilă. Prin urmare, presupunem că restul petițiilor (în număr semnificativ) au fost soluționate prin executare silită ori la care s-a renunțat.

Totodată, menționăm că, potrivit statisticilor judiciare privind litigiile ce țin de apărarea drepturilor consumatorilor pe parcursul anului 2020 au fost recepționate 134 de cereri, dintre care au fost înregistrate 112 dosare. Ca urmare, 94 de cereri/dosare au fost examinate cu pronunțarea hotărârii, iar 90 de hotărâri au fost contestate. Prin urmare, observăm că, indiferent de ce parte a procesului de judecată (fie consumator, fie comerciant) a contestat hotărârea de judecată, oricum este continuat procesul de apărare/soluționare a litigiilor.

În contextul celor expuse supra, prin mecanismul de soluționarea alternativă a litigiilor se va asigura că există proceduri extrajudiciare de calitate, cu o durată de timp mult mai mică și mai puțin costisitoare decât cele judiciare, pentru a putea face față *oricărui* litigiu contractual între un consumator și un comerciant.

Conform propunerii:

- entitățile SAL vor trebui să îndeplinească anumite criterii de calitate, adică să fie *bine pregătite, imparțiale, transparente, eficiente și echitabile*;
- comercianții vor *informa consumatorii* în legătură cu entitatea SAL care poate soluționa un potențial litigiu contractual pe care l-ar putea avea cu aceștia;
- entitățile SAL vor soluționa litigiile *în termen de 90 de zile*.

Prin urmare, avantajele pentru consumatori și comercianți vor fi următoarele.

- Consumatorii vor *avea acces la o modalitate eficientă și mai puțin costisitoare/necostisitoare de soluționare* a litigiilor cu comercianții, indiferent de produsele sau serviciile pe care le achiziționează, indiferent de modalitatea de achiziționare (online sau off-line).

- Pentru comercianți, accesul la soluționarea alternativă a litigiilor va fi esențială pentru gestionarea relațiilor cu clienții și îmbunătățirea imaginii corporatiste și, de asemenea, pentru economisirea costurilor de soluționare a litigiilor în instanță.

- Consumatorii și comercianții vor avea siguranța că toate entitățile extrajudiciare de soluționare a litigiilor îndeplinesc aceleași criterii. Acestea vor fi *transparente, bine pregătite, imparțiale, eficiente și echitabile*.

- În cele din urmă, sporirea încrederii va încuraja consumatorii să *acționeze mai activ în căutarea ofertelor bune și a celor mai bune*, stimulând astfel concurența și creșterea economică.

În context, este de menționat că, soluționarea alternativă a litigiilor (SAL) se bazează pe o parte neutră (cum ar fi de exemplu *un arbitru, un mediator sau un ombudsman*) și este mai ieftină, mai rapidă și mai simplă decât apelarea la o instanță judecătorească.

Cu referire la noile cerințe față de **vânzarea de bunuri și garanțiile conexe** acestora remarcăm următoarele.

Intervenția normativă urmărește adaptarea cadrului normativ la realitățile actuale în scopul sporirii nivelului de protecție acordat consumatorilor, atât în cazul achiziționării de bunuri, dar și în cazul accesării cu titlu oneros (fie prin plata unui preț, fie prin furnizarea de date cu caracter personal) de conținut digital sau servicii digitale.

Obiectivul general este orientat spre facilitarea accesului consumatorilor la bunuri, conținut digital și servicii digitale și creșterea încrederii consumatorilor în comerțul electronic. Astfel, se urmărește adaptarea legislației în materia protecției consumatorilor la realităților tehnologice actuale. Mai precis, se asigură drepturi similare consumatorilor, atât la accesul de conținut digital/servicii digitale, cât și la achiziționarea de produse.

Cu toate că Directiva nouă abrogă Directiva 1999/44/CE care a fost transpusă în legislația națională prin articolele 18-18⁵ din legea nr.105/2003, se propune dezvoltarea articolelor menționate și nu înlocuirea lor, întrucât prevederile menționate se regăsesc în actul comunitar nou. Astfel, articolele menționate urmează să reglementeze condițiile în care consumatorii beneficiază de garanție în cadrul contractelor de vânzare de bunuri, fie că vorbim despre bunuri tradiționale sau despre bunuri cu elemente digitale (cum ar fi de exemplu electrocasnicele smart sau telefoanele mobile).

Noua propunere în materie de vânzări de bunuri introduce un nou criteriu subiectiv de conformitate, respectiv furnizarea de actualizări conform dispozițiilor contractului de vânzare, în cazul bunurilor cu elemente digitale. Practic, vânzătorul va avea obligația de a oferi actualizarea conținutului digital sau a serviciului digital integrat în bunul vândut. Tot în cazul bunurilor cu elemente digitale, se introduce responsabilități suplimentare pentru vânzător. Astfel, vânzătorul are obligația:

- să asigure informarea consumatorului cu privire la actualizările disponibile și cu privire la consecințele neinstalării acestora de către consumator; și
- furnizarea actualizărilor, inclusiv a actualizărilor de securitate, care sunt necesare pentru a menține conformitatea acelor bunuri.

Suplimentar, se detaliază definiția **garanției comerciale**, conturând mai clar sfera acestei de aplicare. Astfel, garanția comercială va fi definită drept *„orice angajament din partea vânzătorului sau a unui producător față de consumator, în plus față de obligațiile legale care îi revin vânzătorului referitoare la garanția de conformitate, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte cerințe care nu este legată de conformitate”*.

Modificări suplimentare intervin și în următoarele cazuri:

- termenul în care se prezumă că neconformitatea exista la momentul livrării produsului crește de la 6 luni la 1 an;

Deși măsurile corective pe care consumatorul le are la dispoziție în cazul unei neconformități (respectiv, aducerea în conformitate a bunurilor, reducerea proporțională a

prețului sau încetarea contractului) nu se modifică față de actuala reglementare, se introduc o serie de elemente de noutate, dintre care menționăm:

- introducerea unor noi situații în care consumatorul poate cere reducerea proporțională a prețului sau încetarea contractului, respectiv cazurile în care
 - o se constată o neconformitate, în pofida eforturilor vânzătorului de a o remedia și
 - o neconformitatea este de o asemenea gravitate încât justifică o reducere de preț sau dreptul la încetarea imediată a contractului de vânzare;
- posibilitatea consumatorului de a rezilia întregul contract atunci când doar o parte din bunuri sunt neconforme, dar nu poate fi considerat în mod rezonabil că acesta a acceptat doar bunurile conforme.

Cu referire la amendamentele **privind practicile comerciale incorecte** în relația cu consumatorii evidențiem următoarele:

- se asimilează acțiunilor înșelătoare comercializarea produselor cu dublu standard de calitate - comercializarea unui bun ca fiind identic cu un bun comercializat în alte state, deși respectivul bun are o compoziție/caracteristici semnificativ diferite, cu excepția cazului în care această diferență este justificată și probată, fiind de asemenea identificate anumite exemple de factori legitimi și obiectivi;

- se introduce obligația expresă de a oferi acces consumatorilor la toate recenziile privind produsele (inclusiv de a indica dacă acestea provin de la consumatori care au utilizat/achiziționat efectiv produsul), precum și cea de a publica parametrii de stabilire a ierarhiei produselor prezentare consumatorului, atunci când acestea sunt afișate ca urmare a căutărilor efectuate de către consumatori pe bază de cuvinte-cheie/alte date de intrare;

- se adaugă măsuri de remediere suplimentare, în completarea celor prevăzute la acest moment, la care consumatorii afectați au dreptul, precum înlocuirea, reducerea prețului sau încetarea contractului și restituirea contravalorii produsului sau obținerea de despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

În **materie de cooperare** se tinde spre armonizarea reglementărilor naționale, precum și îmbunătățirea cooperării între autoritățile publice responsabile cu protecția consumatorilor.

3. Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene

Prezentul proiect de lege transpune:

1. **Directiva (UE) 2019/771** a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri și ale **Directivei 2013/11/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum - *în totalitate*;

2. Noile amendamente comunitare în partea ce ține de practicile comerciale neloiale (**Directiva 2005/29/CE** modificată prin **Directiva 2019/2161/UE**) - *în totalitate*;

3. **Directiva 2005/29/CE** modificată prin **Directiva 2019/2161/UE**)

3. **Regulamentul 2017/2394/UE** privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului - *parțial*;

4. **Directiva 2013/11/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE - *în totalitate*.

4. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Scopul principal al modificărilor la legea privind protecția consumatorilor constă în dezvoltarea cadrului normativ în vederea sporirii mecanismelor de protecție a drepturilor și intereselor economice ale consumatorilor, dezvoltarea și fortificarea mecanismelor de remediere în cazul produselor/serviciilor neconforme, dezvoltarea mecanismelor de cooperare între autoritățile abilitate în domeniul protecției consumatorilor, și în mod indispensabil mecanisme de soluționare extrajudiciară a litiilor în domeniul protecției consumatorilor. Astfel, prin proiectul în speță se conturează următoarele intervenții normative.

Noțiunile „produs” „garanție comercială”, „vânzător”, ... vor avea următorul cuprins:

„produs :

- bun destinat consumului sau utilizării individuale; sunt, de asemenea, considerate produse energia electrică, energia termică, gazele și apa livrate pentru consum individual;
- orice obiect corporal mobil care încorporează un conținut digital sau un serviciu digital sau este interconectat cu acestea, astfel încât, în absența respectivului conținut digital sau serviciu digital, bunul nu și-ar putea îndeplini funcțiile („bunuri cu elemente digitale”).

În cadrul practicilor comerciale se consideră produs orice bun sau serviciu, inclusiv bunuri imobile, servicii digitale și conținut digital, precum și drepturi și obligații;”

garanție comercială - orice angajament din partea vânzătorului sau a unui producător (denumit în continuare „garantul”) față de consumator, prevăzut în certificatul de garanție sau în publicitatea relevantă disponibilă în momentul sau înaintea încheierii contractului, în plus față de obligațiile legale care îi revin vânzătorului referitoare la garanția de conformitate, de a rambursa prețul plătit sau de a înlocui, a repara sau a întreține bunurile în orice mod, în cazul în care acestea nu corespund specificațiilor sau oricărei alte cerințe care nu este legată de conformitate;

vânzător – orice persoană fizică sau juridică indiferent dacă este publică sau privată, care, acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele respectivei persoane fizice sau juridice sau în contul acesteia, în scopuri ce țin de activitatea comercială, industrială, artizanală sau profesională a persoanei respective;

Prezenta lege reglementează aspecte privind anumite cerințe referitoare la contractele de vânzare încheiate între vânzător și consumator, precum și contractele în cazul cărora produsele urmează a fi fabricate sau prelucrate, inclusiv conform specificațiilor consumatorului, în special norme privind conformitatea bunurilor cu contractul, măsurile corective în caz de neconformitate, modalitățile de punere în aplicare a respectivelor măsuri corective, precum și garanțiile comerciale.”

Prezenta lege se aplică conținutului digital sau serviciilor digitale care sunt încorporate în bunuri sau interconectate cu acestea în sensul noțiunii de produs și care sunt furnizate împreună cu produsele care fac obiectul contractului de vânzare, indiferent dacă conținutul digital sau serviciul digital respectiv este furnizat de către vânzător sau de către un terț. Dacă există dubii că furnizarea unui conținut digital sau a unui serviciu digital încorporat sau interconectat face sau nu parte din contractul de vânzare, conținutul digital sau serviciul digital se prezumă a fi acoperit de contractul de vânzare.

Capitolul VII² stabilește cadrul legal privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor contractuale în materie de consum cu un comerciant referitor la un produs sau serviciu prin

intervenția unei entități de soluționare alternativă a litigiilor, care propune sau impune o soluție sau reunește părțile în scopul de a facilita o soluție amiabilă.

Articolul 15 din legea nr.105/2003 este completat cu următoarele prevederi:

„(6) Consumatorii afectați de practicile comerciale incorecte au dreptul la măsuri de remediere pentru a se elimina toate efectele respectivelor practici incorecte, fără costuri, după cum urmează:

a) înlocuirea, reducerea prețului sau încetarea contractului și restituirea contravalorii produsului sau serviciului, după caz;

b) despăgubiri pentru prejudiciul suferit de consumator;

c) în cazul în care se constată deficiențe în primele 30 de zile de la achiziția produsului sau serviciului, se dispune direct înlocuirea acestora.

(7) Pentru stabilirea măsurilor de remediere prevăzute la alin. (6) se iau în considerare următoarele:

a) gravitatea și natura practicii comerciale incorecte;

b) prejudiciul suferit de consumator.”

Proiectul de lege la art.16¹ detaliază cerințele de conformitate ale unui produs. Astfel, cerințele de conformitate sunt împărțite în două categorii, anume:

cerințe obiective de conformitate, care vizează o serie de condiții minime pe care trebuie să le îndeplinească bunul achiziționat, precum bunul să posede calitatea și să corespundă descrierii unei mostre sau unui model pe care vânzătorul l-a pus la dispoziția consumatorului înainte de încheierea contractului; și

cerințe subiective de conformitate, care vizează calitățile bunului în baza prevederilor contractuale agreeate cu consumatorul.

Suplimentar sunt stabilite o serie de obligații pentru vânzător, precum obligația de a se asigura că a informat consumatorul cu privire la actualizări și că acestuia îi sunt furnizate actualizări, inclusiv actualizări de securitate, care sunt necesare pentru a menține conformitatea acelor bunuri. De exemplu, în cazul în care un anunț publicitar ar prezenta un televizor inteligent ca integrând o anumită aplicație video, vânzătorul care comercializează un astfel de produs are obligația de a informa consumatorii care au achiziționat produsul despre actualizările aplicației video.

Noua reglementare clarifică și detaliază situațiile în care consumatorul poate cere (și obține) reducerea prețului pentru bunul achiziționat ori încetarea contractului prin care l-a achiziționat, în caz de neconformitate.

Capitolul VII¹ se modifică într-o nouă redacție cu referire la cooperarea privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor. Astfel, capitolul stabilește:

- cadrul instituțional referitor la cooperarea privind încălcările transfrontaliere în domeniul protecției consumatorilor;
- mecanismul de asistență reciprocă;
- mecanisme coordonate de cercetare/verificare privind asigurarea respectării legislației în cazul încălcărilor transfrontaliere;
- activități de protecție a consumatorilor în cadrul cooperării transfrontaliere (Alertele).

Capitolul VII² crează cadrul juridic necesar pentru ca reclamațiile împotriva comercianților să poată fi prezentate voluntar de către consumatori entităților care aplică proceduri SAL într-un mod independent, imparțial, transparent, eficace, rapid și echitabil.

Astfel, se propune spre înființare pe lângă Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, o structură responsabilă cu derularea procedurilor SAL. Această structură este imparțială și își desfășoară activitatea independent de activitățile de protecție a consumatorilor, supraveghere a pieței și a controlului de stat în atribuțiile ISSPNPC. De asemenea, se instituie norme și pîrghii pentru crearea altor structuri similare în alte domenii decât cele în domeniul supravegherii și controlului produselor nealimentare.

În cazul în care autoritățile publice abilitate sau entitățile (asociațiile obștești) cu responsabilități în domeniul protecției consumatorilor nu înființează, în vederea soluționării litigiilor, structuri SAL, structura responsabilă cu derularea procedurilor SAL pe lângă Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor poate avea și rol de autoritate complementară. În context, activitatea unei entități SAL va fi orientată spre calitatea procedurilor SAL, eficiență și corectitudine.

Totodată, se desemnează Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor pentru a oferi asistență consumatorilor în ceea ce privește litigiile care decurg din contractele de vânzare sau de prestare de servicii transfrontaliere, astfel încât consumatorii pot obține asistență pentru a avea acces la entitatea SAL care își desfășoară activitatea într-un alt stat membru și care este competentă pentru a soluționa litigiul lor transfrontalier.

În ceea ce privește, mecanismul de cooperare a entităților SAL cu instituțiile publice abilitate cu funcții de protecție a drepturilor consumatorilor, remarcăm că, o astfel de cooperare va include în special schimbul reciproc de informații privind practicile din sectoarele comerciale specifice cu privire la care consumatorii au prezentat reclamații în mod repetat. Aceasta cuprinde, de asemenea, furnizarea evaluării tehnice și a informațiilor de către autoritățile naționale către entitățile SAL, în cazul în care evaluarea sau informațiile respective sunt necesare pentru soluționarea litigiilor individuale și sunt deja disponibile.

Suplimentar, autoritatea competentă (Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării) evaluează, în special pe baza informațiilor primite, dacă entitățile de soluționare a litigiilor care i-au fost notificate pot fi considerate drept entități SAL care intră în domeniul de aplicare al legii promovate și îndeplinesc cerințele de calitate corespunzătoare. Remarcăm că evaluarea entităților SAL se realizează gratuit de către autoritatea competentă.

5. Fundamentarea economico-financiară

Implementarea proiectului de lege nu instituie norme care implică cheltuieli financiare pentru mediul de afaceri.

În vederea asigurării funcționării mecanismelor de soluționare extrajudiciară a litigiilor în domeniul protecției consumatorilor vor fi necesare alocații din bugetul de stat pentru crearea structurii SAL de pe lângă ISSPNPC, cu un efectiv limită de 3 persoane.

6. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ în vigoare

<p>În vederea încorporării armonioase a proiectului de lege în cadrul normativ în vigoare urmează a fi înaintate propuneri de modificare a Codului Civil, Codul Contravențional, unor hotărîre de Guvern secundare Legii nr.105/2003.</p> <p>Respectiv, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a proiectului de lege, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării i va înainta propuneri de modificare a cadrului normativ secundar pentru a aduce în concordanță cu prevederile proiectului în speță.</p>
<p>7. Avizarea și consultarea publică a proiectului</p>
<p>În conformitate cu procedurile stabilite pentru transparența în procesul decizional și în vederea elaborării actelor normative, proiectul de lege, nota informativă și tabelele de concordanță corespunzătoare vor fi plasate, pentru inițierea procedurii de avizare/expertizare și consultare publică, pe pagina web oficială a Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării www.me.gov.md , rubrica Transparența/Anunțuri privind consultările publice, precum și pe portalul guvernamental (www.particip.gov.md).</p>
<p>8. Constatările expertizei anticorupție</p>
<p>Proiectul de lege urmează a fi supus expertizei anticorupție în cadrul procesului de avizare/expertizare și consultare publică. Informația privind rezultatele expertizei anticorupție va fi inclusă după recepționarea raportului de expertiză anticorupție.</p>
<p>9. Constatările expertizei de compatibilitate</p>
<p>Proiectul de lege urmează a fi supus expertizei de compatibilitate de către Centrul de armonizare a legislației pentru a fi stabilit gradul de compatibilitate a actului normativ național cu prevederile actelor normative comunitare menționate supra.</p>
<p>10. Constatările expertizei juridice</p>
<p>Proiectul de lege urmează a fi supus expertizei juridice în cadrul procesului de avizare/expertizare și consultare publică. Informația referitoare la concluziile expertizei privind compatibilitatea proiectului cu alte acte normative în vigoare, precum și respectarea normelor de tehnică legislativă va fi inclusă după recepționarea avizului Ministerului Justiției.</p>
<p>11. Constatările altor expertize</p>
<p>Analiza impactului de reglementare la proiectul de lege a fost examinată în cadrul Grupului de lucru al Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător din cadrul Cancelariei de Stat, cu susținerea condiționată a acesteia (conform procesului verbal nr.3 din 24.01.2023).</p>

Secretar de Stat

Vadim GUMENE